

Benedikt Gisenius

**GENETHLIAKON || IN NATALEM DOMINI ET || Seruatoris nostri || IESV CHRISTI,||
DEI & Mariae virginis filij; or-||dientem annum 1599.|| Conscriptum || à ||
BENEDICTO GISENIO || Megapol.||**

Rostock: Möllemann, Stephan, 1599

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1703780698>

Druck Freier Zugang

Cq-2195

ΓΕΝΕΘΛΙΑΚΟΝ
IN NATALEM DOMINI ET
Seruatoris nostri
IESV CHRISTI,
DEI & Mariæ virginis filij; or-
dientem annum 1599.

Conscriptum
à

BENEDICTO GISENIO
Megapol.

ROSTOCHII

Excudebat Stephanus Myliander.

Anno 612. 12. 10.

INTEGRITATE, PRVDENTIA

ET VSV RERV CONSPICVIS VIRIS,

Ciuihus Lubecensis Reipub.

primariis,

Dn. PETRO CVLENIO,

Dn. BRANDANO VICKIO,

NEC NON

ORNATISSIMO, DOCTRINA,

AC VIRTUTE PRÆSTANTI VIRO

cini Rostochiensis,

Dn. MARTINO CRVLLIO,

DD. *Meccœnatibus, amicis ac fautori-*
bus suis colendis

Gratitudinis & beneuolentiæ debita
ergo

Dicat

Offert

Consecrat.

BENEDICTVS GISE.

LAVS PVERI IESV VER-
sibus descripta.

*Vid gens sancta tremis? terror quis
concutit artus?*

*Ecquis sollicitat vanus tua pecto-
ra mæror?*

Cur animus tristis? quid vox tua faucibus hæret?

Anne insanorum fraudes ve dolos ve pauescis?

Deflectantne gregem Christi? cætumq; beatum

Tramite de recto, contages impia turba

Mouerit? an metuis malè quod coiëre tyranni

Aduersus Dominum, spirantq; furenter inanes

Ore minas, sanctam querentes perdere gentem

Illius quæ iussa colit, venerantur amatq;?

Exue nunc animum talem, nunc indue vires

Constantes: nobis cum fulserit hisce diebus

Splendida lux, toti mundo dans luminis usum.

Namq; die missus Saluator vertice cæli

Præsenti venit; quondam promissus in horto,

Progenies multis jam pridem optata prophetis.

O celebranda dies nunquam non carmine sancto,

Gaudia quæ retulit mundo, finemq; dolorum

Attulit. Ergo procul vanæ discedite curæ,

Dum pueri laudes decanto carmine IESV:

A 2

Hand

Haud est in terris natus formosior alter,
Qui spes nostra foret, portus, dulcisq; voluptas.
Quem veniente die quem decedente canemus,
Cuius & in laudes mentem solvemus & ora
Alme Deus gaudet quo praeside Dia poësis,
Tu mea capta iuva flatusq; immitte secundos
Puppi, tranquillo sistens mea carbasia portu.
Tu quoq; Christe Palestino de sanguine natus,
Adsis, principium mihi eris finisq; laborum,
Spiritus alme sacros nostris in mentibus aestus
Accendas, captumq; iuues finire laborem.
Huc ades, & vires in carmine suggere nostro,
Te duce principium faciam finemq; laboris.

Ille patris, Verbo totum qui condidit orbem,
Est soboles, quae principio caret, & caret omni
Fine, Deus verus, caeli qui sydera torquet,
Qui rerum Dominus solus moderatur habenas,
Numine qui caelum complet, cui pontus & aër
Subiacet, ut cecinit diuinus carmine vates.
Hic Sol iustitiae, cuius penetrantior igni
Vis rapido: Quem nil latet & qui cuncta tuetur
Atq; audit, quaecunq; homines in tempore patrāt,
Omnia pro libitu disponens, cuncta gubernans.
Hic Deus aeternus caeli descendit ab arce,
O rem mirandam! non tacta in virginis aluum,
Et vir-

Et virtute Dei, mortales induit artus.
Hic Deus aeterno genitus de patre coeuvus,
Ex casta, nullo conceptus semine, Nympha,
Corpore verus homo, praedicto hoc tempore natus.
Oblitus haud maculis peccati, criminis expers.
Quanta Dei bonitas haec est! ô gratia quanta!
Quam genti humanae caeli indulgentia donat.
O felix genus humanum quod de patre natum,
Numen habet fratrem! quam terq³, quaterq³, bea-
Mortales, tanto Dominus quos munere donat (tos
Sic etenim miseros amisso reddit olympo.

Non mihi si centum linguae sint, oraq³, centum,
Concelebrare satis possem mysteria tanta.
Hic quia, qui caeli, qui terra climata complet.
Saluator noster, quem non capit ambitus orbis,
Induit humanam servili in schemate massam,
Finitumq³ sibi mirando foedere corpus
Assumit: quod erat mansit, quod non erat, illud
Est factus, verè quò jam dicatur utrumq³.
Alma Dei virtus naturas, (jungier haud quæ
Naturâ poterant) univit foedere forti.
Hinc duo non duo sunt; verè persona sed una,
Qua Deus est verus supremi patris imago,
Ac homo prognatus casta de virgine verus. (to?

Dic mihi Musa, Deum caelo quis traxit ab al-

A 3

Quid

Quid Christum unigenam sobolem, tot adire labo-
Impulit, ut tantis se totq; objecerit ultro (res
Casibus? & sanctæ quis eum dimisit in alium
Virginis, ex qua verus homo prognatus in auras?
Scilicet immenso nostri inflammatus amore
Venit, ut assereret truculenti ex faucibus orci (na
Sic genus humanum, quod Ada dammarat, & He-
Lapsus, & in stygias Sathana demerferat undas.
Tanta molis erat nostram reparare salutem.
Ille puer nobis casta de virgine natus,
Pauper in his nostris successit sedibus hospes:
Ille, Deo genitore satus, præsepia dura
Non renuit, quin ut sæuo nos eximat antro,
Filius ille Dei patris, servilia forme
Fata subit: pietas Musis & Apolline digna!
Hunc reges desiderio optantæ patresq;
Talia jam pridem gemebundo corde precantes:
O cœli rorate ducem, rorate futurum
Semen, & imbriferæ nobis dimittite nubes
Optatam pluviæ, cœlestem fundite rorem.
Non hinc proveniunt Sathana solatia victo,
Non cœtum Angelicum tanto dignatus honore est
Nos quanto; fragilem cum sumsit virgine massam?
Ergo quid hic tandem mortalibus attulit agris?
Gaudia concipiunt animo, cœu nuncius in fit

Leta,

Lata, caro nostra in cæli regione locata est,
Æternoq; adeò sic nos ornavit honore:
Nam caput & nexu tam firmo membra coherent,
Ut nunquam possint diuelli sed manet unum
Perfectum corpus: sic & Saluator IESVS
Tristitiamq; animi tollet, mentisq; dolorem,
Gaudia restituet non marcescentia vita.
Non ullæ facies, non dira vincula mortis
Hinc nos terrebunt, nec trux mordebit Auernus.
Huic igitur puero figamus basia blanda, (fert.
Tanta Dei è gremio clemens quod dogmata trans-
Hinc, genitor celerem si forsan motus ad iram,
Ne premat aut nostras ades mala pœna, vetabit.

Mens de mente, Deo Deus, & de lumine lu-
Christe Dei soboles nostræ spes una salutis; (me.
Nos, quantas capiunt mortalia pectora, grates
Pro meritis nunc ore tuis effundimus omnes,
Virginis in castam quod te demiseris aluum.
Noster es Immanuel: tum nostra quod induis ossa,
Et nobis factus similis, sed criminis expers.
Tum quod & hinc nostris mediator partibus astas,
Conciliasq; patrem, nos & defendis ab hoste.
Laberis in terras cæli gravitate relictæ,
Vallibus è terræ miseris ut lucida ad astra
Transpositi, æterno cæli potiamur honore.

Ergo

Ergo tibi IESV, laus sit, tibi magne redemptor
Nunc & in aeternum laus sit tibi victor auerni.

O te vere Deus, nostram de virgine carnem
Quod tibi sumisti, celebramus pectore toto,
Te quoq; propterea flammantia sidera laudant,
Angelicusq; chorus latans tibi carmina pangit.
Te nos curuato jam poplite CHRISTE redemptor
Oramus, prohibe mala, clemens pelle pericla,
Parce pio generi, & propius res aspice nostras.
Fluctibus oppressi, terris jactamur & alto,
Promeriti poenam, iusti Rectoris ob iram.
Et propter lapsum primi culpamq; parentis.
Nos tua progenies, caeli quibus annuis arcem,
Errantes patriis longè disiungimur oris.
Nunc tristis fortuna pios tot casibus actos
Insequitur: Tu des finem rex magne laborum.
Cernis, ut in miseros homines mala multa redun-
Bella, fames, pestis, metus & crudelia fata, (dent,
Ergo veni, Rex magne veni, pie Christe venito,
Firmaq; in his dubiis solatia sug gere rebus,
Accelera aduentum, finemq; impone dolori
Tunc tua perpetuo pietas celebrabitur aeo.

F I N I S.

Ergo ti
Nunc
O
Quod t
Te quo
Angel
Te nos
Oramu
Parce p
Fluctib
Promer
Et propi
Nos tue
Errante
Nunc tr
Insequi
Cernis,
Bella, fa
Ergo ve
Firmaq
Accele
Tunc tu

aus sit, tibi magne redemptor
m laus sit tibi victor auerni.
is, nostram de virgine carnem
celebramus pectore toto,
flammanitia sidera laudant,
s latans tibi carmina pangit.
poplite CHRISTE redemptor
pala, clemens pelle pericla,
propius res aspice nostras.
erris jactamur & alto,
iusti Rectoris ob iram.
rimi culpamq; parentis.
cœli quibus annuis arcem,
gè disiungimur oris.
a pios tot casibus actos
finem rex magne laborum.
os homines mala multa redun-
metus & crudelia fata, (dent,
gne veni, pie Christe venito,
is solatia sug gere rebus,
m, finemq; impone dolori
pietas celebrabitur æuo.

N I S.

